

**[Malchau.]**

knytning til den højtærede Forsvarsministers Udtalelser om Reservebefalingsmændenes Indsats og Betydning for Værnene, at jeg haaber, man i den kommende Forsvarsordning vil drage Omsorg for, at Reservebefalingsmændene i enhver Henseende, ogsaa økonomisk, faar en bedre og rimeligere Placering, end Tilfældet er i den nugældende Forsvarsordning.

Feltpræstordningen har været nævnt, og derom vil jeg gerne sige, at jeg kan naturligtvis fuldt ud tiltræde, at man, dersom man sender en Division til Tyskland, ogsaa indfører en Feltpræstordning, ligesom jeg mener, at man bør overveje i den kommende Forsvarsordning at indføre en saadan Ordning.

At man ophæver Bemyndigelsesloven fra 1945, derunder den midlertidige Ordning, hvorefter Chefen for Generalkommandoen og Direktøren for Krigsministeriet var samme Person, kan jeg ganske billige. I øvrigt er jeg fuldstændig indforstaaet med Indholdet af det foreliggende Lovforslag om Bemyndigelser, og jeg kan paa mit Partis Vegne tilsige vor Støtte til en hurtig Gennemførelse af Lovforslaget.

**P. N. Petersen (Røjle):** Ogsaa jeg skal paa mit Partis Vegne anbefale de to Lovforslag, som her er til Behandling. Da det navnlig er det sidste Forslag, som har Interesse, vil jeg sige et Par Ord om dette Forslag.

Det er jo en Bemyndigelseslov, der her er Tale om, og jeg tør nok antyde, at der her er Tale om Bemyndigelser af et Omfang, som vilde have været aldeles uforsvarligt under nogenlunde normale Forhold. Derfor forstaaer jeg ogsaa saa udmærket godt, at den højtærede Forsvarsminister selv er højst interesseret i, at Administrationen af denne Bemyndigelseslovgivning finder Sted i det nøjeste Samarbejde med Finansudvalget. Den højtærede Forsvarsminister er jo i Virkeligheden placeret paa en Uriaspost, og Ministeren kan for Resten bære sig ad, hvordan han vil, saa kan han være sikker paa, at Kritikken ikke vil udeblive.

Han kan maaske drage nyttig Lære af sin Forgænger i sit høje Embede, da det jo ikke kan nægtes, at Hr. Ole Bjørn Kraft har indhøstet visse Erfaringer i Forbindelse med Befolkningens kritiske Tilbøjeligheder. Skønt der gennem Aarene har været et Svælg mellem Hr. Ole Bjørn Krafts og min militærpolitiske Opfattelse, skal jeg gerne erkende, at det ikke har været let at være Forsvarsminister i Sommeren 1945. Med

sædvanlig tysk Grundighed var Danmarks Militærordning af 1937 blevet fuldkommen ødelagt, ligesom Forudsætningerne for denne Ordning nu er bristet. Ministeriet var stillet over for den Opgave at skulle indkalde det strengt nødvendige Mandskab og anskaffe det strengt nødvendige Materiel under tilbørlig Hensyntagen til, at det ikke foregreb noget for Fremtiden, men var anvendeligt under den kommende Militærordning, den Ordning, der nu skal tilvejebringes, og som skal tilvejebringes under helt andre Forudsætninger end dem, der eksisterede i 1937. Det var en vanskelig Opgave, det ærede Medlem af Folketinget Hr. Ole Bjørn Kraft, her var stillet overfor. Enhver Minister vilde i en lignende Situation begaa store Fejlgreb, og man maa derfor gaa ud fra, at ogsaa Hr. Ole Bjørn Kraft har begaaet store Fejlgreb, og dem har han faaet sine Knubs for.

Der var et Forhold, som i særlig Grad bidrog til at øge Vanskelighederne, og det var Englændernes Ønske om, at Danmark skulde sende en Division til Tyskland for at deltage i Besættelsen. Det interesserede mig før at høre den højtærede Forsvarsminister nævne, at der i Øjeblikket foregaar Forhandlinger om denne Tysklandsdivision, men at man paa nærværende Tidspunkt ikke har nogen Mening om, hvad det endelige Resultat vil blive. Dette Ønske fra engelsk Side var omgivet af en vis Mystik. Det blev insinueret, at det var jo i Virkeligheden slet ikke Englænderne, der havde fundet paa, at Danmark skulde sende en Division til Tyskland, men at det var danske Kredse, som havde hvisket Englænderne denne Tanke i Øret. Paa Baggrund af denne Kendsgerning er det velgørende at vide, at under Behandlingen af det foreliggende Lovforslag i det andet høje Ting blev denne Mystik hævet, idet det ærede Medlem af Folketinget Hr. Christmas Møller meldte sig som den, der havde taget Initiativet til denne Tysklandsdivision. Jeg forstaaer derfor ogsaa, at den højtærede Forsvarsminister følte Trang til at takke Hr. Christmas Møller for denne aabenhjertige Udtalelse, der, som Ministeren udtrykte sig, „delvis kaster et nyt Lys over hele Problemet“.

Jeg er ganske paa det rene med, at inden for store Dele af Befolkningen vil Hr. Christmas Møller ikke høste Laurbær paa dette Initiativ, og det vil være saare taknemmeligt at rette det parlamentariske Skyts mod Hr. Christmas Møller i den Anledning. Naar jeg alligevel ikke vil angribe det ærede Medlem Hr. Christmas Møller for